

Nr 165.

Uppläst och godkänd i Första kammaren den 29 maj 1913.

» » » i Andra kammaren den 30 maj 1913.

Riksdagens skrivelse till Konungen, angående ändring i bestämmelserna om tullrestitution i vissa fall vid utförsel av mjöl av råg eller vete.

(Bevillningsutskottets memorial nr 44.)

Till Konungen.

Riksdagens uppmärksamhet har blivit fäst därvid, att den genom § 13 mom. 3 A) i gällande förordning med tulltaxa för inkommande varor åtdikare av kvarnrörelse medgivna förmånen av tullrestitution vid utförsel sjöledes från tullplats av vid kvarnen framställt mjöl av råg eller vete motverkades av det för restitutionens åtnjutande i mom. 3 A) c) i samma paragraf stadgade villkoret, att införseln av den omalna och utförseln av den förmalna spannmålen skulle äga rum vid en och samma tullplats; och har ifrågasatts, huruvida icke skäl för en ändring av förberörda paragraf i tulltaxeförordningen kunde anses föreligga.

Under behandlingen av detta ärende inom Riksdagen har i vederbörlig ordning framställning gjorts om erhållande från generaltullstyrelsen av dels yttrande i anledning av vad sålunda ifrågasatts, dels förslag i fråga om den lämpliga avfattningen av ej mindre den åsyftade ändringen i tulltaxeförordningen än även de ändrade eller nya bestämmelser i övrigt, som kunde finnas påkallade av berörda ändrings genomförande.

Med överlämnande av inhämtade yttranden från tullkamrarna i Åhus och Trelleborg samt från tullbevakningsinspektionen i Stockholm har generaltullstyrelsen avgivit utlåtande och förslag i ärendet.

Generaltullstyrelsen har därvid till en början erinrat, hurusom bestämmelserna om tullrestitution vid utförsel av vissa förmålningsprodukter av spannmål tillkommit på förslag av bevillningsutskottet vid 1888 års riksdag och varit föranledda av de vid nämnda riksdag beslutade spannmålstullarna. Dessa bestämmelser hade influtit i § 9 mom. 3 av under rättelserna till tulltaxan den 18 juni 1888 och hade med vissa ändringar överförts till § 13 mom. 3 A) i nu gällande förordning med tulltaxa för inkommande varor den 9 juni 1911.

I den del, nu ifrågavarande framställning avsåge, hade dock, anförde generaltullstyrelsen vidare, föreskrifterna allt ifrån deras tillkomst bibehållits i huvudsak oförändrade. Sålunda medgåves enligt sistnämnda författningsrum åt idkare av kvarnrörelse vid utförsel sjöledes från tullplats av vid kvarnen framställt mjöl av råg eller vete restitution av den tull, som av honom blivit erlagd för en motsvarande kvantitet direkte från utlandet införd omalen spannmål av samma slag, under bland andra följande under c) angivna villkor, vilka, förutom den avvikelse, som betingats därav att restitutionsrätt för gryn numera bortfallit, ord för ord överensstämde med motsvarande villkor under § 9 mom. 3 a) i under rättelserna till 1888 års tulltaxa, nämligen:

»att avsikten att av den införda spannmålen förmåla mjöl för export emot åtnjutande av restitution redan i sammanhang med spannmålsens angivning till förtullning av vederbörande idkare av kvarnrörelse anmäles: skolande införseln av den omalna och utförseln av den förmalna spannmålen äga rum vid en och samma tullplats, från vilken, därest den icke är stapelstad, angivningsinlagorna över in- och utförseln jämte här nedan omförmälda intyg skola insändas till den huvudtullkammare, under vilken tullplatsen lyder».

Dessa nu återgivna villkor, fortsatte härefter generaltullstyrelsen, hade emellertid ursprungligen varken formulerats eller ens till grunderna bestämts av Riksdagen, utan hade av Kungl. Maj:t införts i tulltaxeunderrättelserna i enlighet med Riksdagens i skrivelse den 8 maj 1888 nr 56 (sidan 14) gjorda anhållan, att — utöver vad Riksdagen i fråga om restitutionsrätten beslutit — Kungl. Maj:t täcktes utfärda de vidare föreskrifter, som i förevarande hänseende kunde finnas erforderliga. Ovan intagna villkor hade avfattats i enlighet med förslag av kommers-

kollegium och generaltullstyrelsen i underdånig skrivelse den 2 juni 1888, vilka ämbetsverk emellertid icke för förslaget i denna del anfört några motiv.

Efter här ovan återgivna redogörelse för tillkomsten av de ifrågasvarande restitutionsbestämmelserna erinrade generaltullstyrelsen om, att till stöd för nu ifrågasvarande framställning åberopats, bland annat, att de i § 13 mom. 3 B) tulltaxeförordningen förekommande bestämmelserna rörande tullrestitution vid utförsel av risgryn och rismjöl icke ovillkorligen stadgade, att återutförseln skulle ske å samma plats, varest införsel ägt rum. De i sistnämnda författningsrum förekommande bestämmelser, som motsvarade ovanintagna, beträffande tullrestitution vid utförsel av mjöl föreskrivna villkor, vore av följande lydelse:

»a) att avsikten att av det förtullade riset förmala gryn eller mjöl för export anmäles i sammanhang med råvarans angivning till förtullning;

b) att utförseln sker vid samma tullkammare, där förtullningen ägt rum, såvida icke generaltullstyrelsen i särskilt fall annorlunda medgivit.»

Bestämmelserna rörande tullrestitution vid utförsel av risgryn hade, förmåler generaltullstyrelsen, tillkommit genom kungl. kungörelsen den 10 juni 1903, sedan Riksdagen med viss ändring bifallit en av Kungl. Maj:t i ämnet väckt proposition, nr 91, varefter restitutionsmedgivandet genom kungl. kungörelsen den 14 juni 1907 utsträckts att gälla även rismjöl.

De nyss angivna villkoren för detta medgivande hade av Kungl. Maj:t i propositionen föreslagits i enlighet med vad kommerskollegium och generaltullstyrelsen hemställt i gemensamt underdånigt utlåtande den 28 november 1900, vari ämbetsverken angående frågan i hithörande delar yttrat följande: »I övrigt torde i och för restitutionens beviljande i huvudsak samma villkor böra göras, som finnas bestämda i § 9 mom. 3 tulltaxeunderrättelserna angående tullrestitution vid utförsel av spannmål; dock att några särskilda föreskrifter angående in- och utförsel vid tullplats, som ej är stapelstad, icke behöva upptagas, enär såväl in- som utförseln i detta fall bör få ske endast vid stapelstad, men däremot bör det tillåtas, att utförseln kan i särskilt fall, efter generaltullstyrelsens medgivande, få äga rum från annan stapelstad än den, där införseln skedde.»

Generaltullstyrelsen hade, enligt vad styrelsen tillika meddelade, även begagnat sig av rätten att lämna sådana medgivanden beträffande produkter av ris.

Efter framhållande härav anförde slutligen generaltullstyrelsen, att, då styrelsen i likhet med de i ärendet hörda tullkamrarna i Åhus och Trelleborg icke kunnat finna något skäl, varför icke i fråga om utförsel av mjöl enahanda tillvägagångssätt skulle kunna medgivas, som gällde beträffande utförsel av produkter av ris, styrelsen icke funnit anledning avstyrka den gjorda framställningen.

Det har syns Riksdagen, att övertygande skäl anförts för önskvärdheten av att ifrågavarande paragraf i tulltaxeförordningen ändras i det angivna syftet; och då generaltullstyrelsen, enligt vad dess ovan berörda yttrande giver vid handen, ej funnit några betänkligheter möta med avseende härå, har Riksdagen funnit en sådan ändring böra vidtagas.

Riksdagen har vid fastställandet av den nya ordalydelsen följt ett av generaltullstyrelsen i dess ovan återopade yttrande tillika avgivet förslag till dylik ändring, vilken av styrelsen ansetts icke påkalla några andra författningsändringar eller nya bestämmelser i övrigt.

Riksdagen får sålunda tillkännagiva, att Riksdagen beslutat sådan ändring i gällande tulltaxeförordning, att det med c) betecknade stycket i § 13 mom. 3 A) erhåller följande förändrade lydelse:

c) att avsikten -- -- -- anmäles; skolande införseln av den omalna och utförseln av den förmalna spannmålen, såvida icke generaltullstyrelsen i särskilt fall annorlunda medgivit, äga rum vid en och samma tullplats, från vilken, därest den icke är stapelstad, angivningsinlagorna över in- och utförseln jämte här nedan omförmälda intyg skola insändas till den huvudtullkammare, under vilken tullplatsen lyder.

Stockholm den 30 maj 1913.

Med undersätlig vörtnad.
